Liturgie

Welkom

Stilte

Votum en groet

Zingen Opwekking 136 - ABBA Vader U alleen

Kindermoment Jochem

Na het kindermoment zingen “Onze Vader, die in de hemelen zijt”. onze vader die in de hemelen

Lezen Romeinen 8: 14-28

Zingen GK Psalm 103: 5 en 9 - Zoals een vader liefdevol zijn armen

Tekst HC zondag 9 en Gewone Catechismus 24 en 27

Preek

Zingen Opwekking 687 - Heer wijs mij Uw weg

Gebed

Collecte

Als geloofsbelijdenis: Zingen GK 176: 1, 2 en 5 -‘k Geloof in God de Vader die uit niets

Zegen

1. God als Vader zien Beamer

Zie het voor je.

Het beeld van een vader en een kind. (Plaatje)

Herkenbaar?

Het kind roept: “Pappa”, terwijl het zijn armpjes stevig om vaders nek vouwt.

En vader reageert met: “Kom maar kind”!

Waarbij hij het kind liefdevol in zijn armen sluit.

Wat zijn ze gehecht aan elkaar!

Een mooi beeld.

Maar is het ook altijd een realistisch beeld?
Is dit bv. ook het beeld dat jij hebt van jouw vader?
En, is dit ook het beeld dat jij hebt van God?
Jij als kind en God als vader?
En als je “Vader” zegt tegen God, zie je dan inderdaad een God voor je die van je houdt? Die voor je zorgt. Een Vader bij wie je veilig bent?
Een Vader die sterk genoeg is om je te beschermen?
Een Vader die trouw blijft wanneer iedereen tegenvalt?
Ja, hoe ziet jouw vaderbeeld van God er eigenlijk uit?

Jezus leerde ons het “Onze Vader bidden”.
De belijdenis begint met: Ik geloof in God de Vader….
En de apostel Paulus schrijft dat de Heilige Geest ons leert om God aan te roepen met “Abba, Vader.”
ABBA Vader, U alleen.
Vader.

Toch kan “vader zeggen” tegen God soms best moeilijk zijn.
Want er zijn momenten waarop het leven vragen oproept die diep ingrijpen.
Je kijkt naar de wereld en ziet prachtige dingen.
Een zonsondergang.
Een pasgeboren kind.
De schoonheid van de natuur.
En vooral in vakantietijd heb je daar oog voor.
Momenten waarop je stil wordt en denkt: Indrukwekkend!
Wat heeft God dat mooi gemaakt!
Wonderlijk!

Maar vervolgens kijk je opnieuw.
Misschien wel met andere ogen.
En zie je nog een ándere werkelijkheid.
Een wereld vol verwarring.
Wat mooi was, raakt beschadigd.
Wat sterk leek, breekt af.
Wat gezond was, wordt ziek.
Wat leeft, sterft.
Soms plotseling.
Soms pijnlijk langzaam.
En dan kunnen er vragen komen als: Waar is God?
Waarom grijpt Hij niet in?
Is Hij werkelijk betrokken bij deze wereld?
En bij mijn leven?

Dat beeld van dat kind in de armen van zijn vader kan dan zomaar gaan schuren.
Veel te mooi. En te kortzichtig.
Want hoe is zo'n beeld te rijmen met al dat andere dat je ziet en meemaakt?
Hoe kun je geloven dat God als Vader voor je zorgt, wanneer het leven ook zo vaak moeite en verdriet met zich meebrengt?
Natuurlijk, de Heidelbergse Catechismus doet zijn uiterste best om met grote zekerheid over Gods vaderlijke zorg te spreken.
Dat Hij ons geeft wat wij nodig hebben voor lichaam en ziel.
En dat zelfs het kwaad dat ons treft uiteindelijk moet meewerken ten goede.
Maar laten we eerlijk zijn.
Dat klinkt allemaal prachtig.
Alleen, wat kan het ontzettend moeilijk zijn om dat te geloven.

De catechismus spreekt daarom denk ik ook over dit “moeitevolle leven”.
En inderdaad, het leven kán toch ook best moeitevol zijn?
Iedereen hier weet daar vast wel iets van.
Of krijgt zijn eigen portie in het leven te verstouwen…..

Misschien draag jij op dit moment wel veel verdriet met je mee.
Worstel je met ziekte, eenzaamheid, teleurstelling of onzekerheid.
Iets wat anderen niet altijd meteen aan je zullen zien.
Misschien houd je je bewust groot.
Houd je het zo lang mogelijk voor jezelf.
Maar wat kán het soms moeilijk zijn om vast te houden aan het geloof dat God een Vader is die alles in Zijn hand houdt.
Want zóveel dingen begrijp je niet.
Hoe blijf je vertrouwen wanneer je bang bent?
Hoe blijf je geloven wanneer je je verlaten voelt?
Hoe blijf je hopen wanneer alles donker wordt?

Ja, want geloven betekent niet dat alle vragen verdwijnen.
Het betekent ook niet dat verdriet geen pijn meer doet.
En soms zie je Gods hand eenvoudigweg niet.
Misschien pas veel later.
Als je nog eens terugkijkt.
En dan ontdekt dat Hij er tóch was.
Al die tijd.
Dat Hij je zelfs droeg, terwijl jij dacht dat je alleen liep.
Maar midden in het lijden van de tegenwoordige tijd is dat vaak maar moeilijk te zien.
Ja en daarom heet het ook geloof.

Niet zien, maar wel vertrouwen.
Niet begrijpen, maar wel volhouden.
Niet weten hoe, maar wel weten Wie.
God!

Want de wereld die God maakte was goed.
Zeer goed zelfs.
Maar als gevolg van de zonde leven we nu in een gebroken wereld.
De apostel Paulus zegt dat de hele schepping zucht zoals een vrouw zucht tijdens de weeën van een bevalling.
Een veelzeggend beeld, misschien niet zozeer voor mannen, maar toch zeker voor de vrouwen hier denk ik, wanneer je het zelf aan den lijve hebt ervaren.
Want weeën doen pijn.
Maar ze zijn wel nodig!
Omdat ze het nieuwe leven tevoorschijn stuwen.
Barensweeën.

Zo zucht ook de schepping als een barende vrouw.
Omdat God zijn nieuwe wereld daarin tevoorschijn stuwt.
En juist daarom is Gods Woord zo belangrijk en wat Hij daarin zegt onmisbaar.
Want uiteindelijk is niet allesbepalend wat wij zien maar wat God zegt
En het allerbelangrijkste dat God zegt is dat Hij zijn eigen Zoon ook aan jou gegeven heeft!
Jezus Christus!
Ja, Hij is ook aan jou gegeven.
Daar ligt het hart van ons geloof en van ons belijden.
Want God is niet alleen ónze Vader.
Hij is allereerst de eeuwige Vader van onze Heer Jezus Christus.

En naar Hém moeten wij leren kijken.

En blijven kijken.

Naar Jezus Christus!

2. Door naar Jezus Christus te kijken Beamer

Ja, want dan ga je het zien.

En ik denk ook alleen dán!

Heus, wanneer je alleen naar de wereld kijkt, kom je niet vanzelf uit bij God als Vader.

Daarvoor is de werkelijkheid te gebroken.

En de gevolgen van de zonde te groot.

Want niet alleen de wereld is daardoor veranderd.

Wij ook.

Wij zijn veránderd!

Ons denken is verduisterd.

Ons zicht is vertroebeld.

Wij zien vaak alleen nog maar wat flarden van Gods werk.

Wij kijken om het met Paulus te zeggen in een wazige spiegel.

Nou, dan zie je het bepaald niet scherp toch?

Dan begrijp nauwelijks wat God doet.

En daarom zijn er zoveel vragen.

Zoveel raadsels.

Maar er is Iemand die niet veranderd is.

En dat is God!

Hij alleen!

Hij is en blijft altijd dezelfde.

Dezelfde in liefde.

Dezelfde in trouw.

Dezelfde in genade.

De God die wij leren kennen als de Vader van Jezus Christus.

En dát verandert alles!

Want Jezus kwam om het kwaad te overwinnen.

Hij kwam om wat gebroken is te helen.

Onze zonden met God te verzoenen.

Hij kwam om ons opnieuw te leren kijken.

En door naar Hem te kijken leren wij de Vader zien zoals Hij werkelijk is.

Misschien worstel jij ook met Gods leiding?

Misschien begrijp je niet waarom bepaalde dingen gebeuren?

Waarom ziekte je treft.

Waarom een geliefde wegvalt.

Waarom gebeden onbeantwoord lijken.

Waarom deuren gesloten blijven.

Waarom de toekomst zo onzeker voelt.

En dan kun je zoeken en raden naar Gods bedoeling.

Je kunt verlangen naar antwoorden.

Maar vaak blijven ook die uit.

En dat kan je zó verwarren.

Teleurstellen.

Je geloof zelfs knock-out slaan.

En misschien ben je daarom wel boos!

Boos ook op God.

En dat mag ook.

God kan daar wel tegen.

Sommigen komen dan uit bij een machteloze God.
Een God die wel meevoelt, maar er ook niets aan kan doen.
Laat staan er iets aan veranderen.
Anderen nemen afscheid van God en hun geloof.
Omdat ze de pijn niet meer kunnen rijmen met Gods liefde.

Ik denk aan de vrouw van Job, die tegen haar man zei: Job, kap toch met God!
En vaak wordt zij daarvoor streng beoordeeld.
Maar eerlijk gezegd begrijp ik haar wel.
Want wat heeft ook zij geleden.
Als vrouw en moeder.
Het verlies van geld en goed.
De ziekte van haar man.
Bovenal in het verlies van ál haar kinderen.
Hopeloos! Wie kan bevatten hoe diep haar wonden waren?
En terwijl haar wereld instortte, bleef die éne vraag: Waar is God Job?
Want als God zó is, wat heb je dan aan hem?
Soms hoor ik dit soort vragen ook wel eens.
Vooral in het pastoraat, als het heel eerlijk is, onder vier ogen.
En mensen hun hart laten spreken.
Misschien ken je dat wel.
Is het ook jouw hart…
En wie dan alleen naar de zin van het lijden vraagt, komt er niet uit.
Kijk, natuurlijk mag je dat soort vragen stellen.
Zulke vragen zijn echt niet verkeerd.
Alleen, het antwoord ligt ergens anders!
Het antwoord ligt bij Jezus. Bij Hem alleen.

Bij Hem ligt het antwoord op al jouw vragen.

Bij hem die zegt: “Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.”

Dus kijk naar Jezus!

En zie hem hangen aan het kruis!

Dááraan wordt duidelijk wie God werkelijk is.

Want daaraan zien we een God hangen die zelf het lijden ondergaat.

Daar draagt God in Jezus onze zonden weg.

Daar neemt Hij onze pijn op zich.

Daar wordt Gods vaderliefde zichtbaar.

Daar laat God zich in zijn vaderhart kijken.

Want Jezus is God, toch?

Hij zegt het ook zelf: De Vader en ik zijn één. (Johannes 10:20)

Klamp je daarom niet vast aan jouw wisselende persoonlijke ervaringen.

Maar klamp je vast aan Jezus! Die één is met de Vader!

Zo klamp je je vast aan God.

Want Jezus stierf, is weer opgestaan en naar de hemel gegaan.

Waar hij regeert en toewerkt naar de voltooiing van Gods plan.

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Een nieuwe wereld, zónder kwaad, zonder tranen, zonder zonde, zonder dood.

Kun je dat geloven?

In deze tijd, in deze fase van je leven?

Misschien aarzelend.

Misschien met telkens weer nieuwe vragen.

Toch hoop ik dat je het geloven kúnt.

Of een begin daarvan.

Want juist in het licht van de eeuwigheid krijgt het lijden van de tegenwoordige tijd een hoopvol perspectief.

3. Een troostvolle boodschap Beamer

Wat is dan de troost van deze boodschap?

Moet je als gelovige voortaan je verdriet wegredeneren?

Zo van: alles heeft een reden. God zal er wel een bedoeling mee hebben..

Of moet je bij elke tegenslag daar onmiddellijk iets positiefs tegenover stellen?

Zo van: gelukkig gaat dit of dat nog wel goed. Dus het kan altijd erger.

Kijk, hoe positief je misschien ook in het leven staat, maar alleen zó praten zou slechts een schrale troost zijn.

Een pleister plakken op een open wond.

En dat kan uiteindelijk gaan stinken!

Wondverzorging is belangrijk.

Dus er moet lucht bij!

En daarom nodigt God ons uit om zo nodig ons hart bij Hem te luchten.

Om onze nood met Hem te delen.

Om ons eerlijk tegen Hem uit te spreken.

Door te klagen. Te huilen. Door klaagliederen te zingen.

Er zijn er genoeg…

Niet in de Opwekkingsbundel.

Maar veel psalmen zingen het ons voor.

Dus zing ze maar mee.

Ze zijn niet oubollig.

Ze zijn bij de tijd.

Midden in het leven.

Ook jouw leven.

En ze zijn aan ons gegeven.

Door God.

En dan blijft er in dat alles één vaste grond.

Jezus Christus!

Onze enige troost in leven en sterven.

Door Hem weten wij dat God vóór ons is.

Door Hem weten wij dat God mét ons is. (Immanuel)

Door Hem weten wij dat niets ons kan scheiden van Gods liefde.

Dat betekent niet dat alles daardoor vanzelf gaat.

Maar wel dat uiteindelijk alles goed komt.

Want Vader heeft het belooft.

Hij heeft gezegd: Kind het komt goed…..Gegarandeerd.

En ook Jezus heeft geroepen: “Het is volbracht!”

Dus alles komt goed.

Daarom is het laatste woord niet aan de pijn.

Niet aan de dood. Niet aan de angst.

Niet aan gebrokenheid. Niet aan het kwaad.

Het laatste woord is aan Jezus.

Hij overwon! En Hij maakt alle dingen nieuw.

Dat is onze troost!

4. Dus geloof maar als een kind **Beamer**

“Ik geloof in God de Vader.”

Kun jij dat inmiddels meezeggen?

Vol overtuiging.

Of aarzelend, zoekend, onderzoekend, tastend naar God?

Hoe dan ook, ik wil je tenslotte nog dit meegeven.

Om God als <u>Vader</u> te kunnen zien, moet je zelf <u>kind</u> willen zijn.

En leren geloven als een kind.

Wil je dat?

Want dat is niet kinderachtig.

Maar kinderlijk. Kinderlijk vertrouwen.

Juist wanneer je Vader niet begrijpt.

Kijk, kinderen begrijpen hun aardse vader ook lang niet altijd.

Toch weten ze één ding zeker.

En dat is fundamenteel.

Als het goed is!

Ze weten: mijn vader houdt van mij.

Dat is toch zo, vaders hier in de zaal?

Ga eens bij jezelf te rade?

Weten jouw kinderen dat?

Heb je dat wel eens tegen hen gezegd?

Je houdt toch van je kind?

Wat er ook gebeurt?! Onvoorwaardelijk.

Denk er alsjeblieft aan dat jij je kind in je rol als aardse vader, ook iets van de hemelse Vader zult moeten laten zien!

Dat is belangrijk, dus verpruts het alsjeblieft niet!

Zorg goed voor je kind. En heb het lief!

Want dat versterkt ook het vaderbeeld van God.

Nou, zo mag je er als kind van God op vertrouwen dat God van je houdt en als een vader voor je zorgt

Trouwens, niet alleen als een vader.

Ik zeg het er maar even bij.

En misschien vind jij het fijn om te horen.

Vooral wanneer je geen fijne aardse vader in je leven had of hebt.

Want God vertoont ook de eigenschappen van een moeder!

Een liefhebbende moeder, een zorgzame moeder!

Het moederbeeld van God.

Heel Bijbels.

Omdat God in de Bijbel zegt: **“Zou een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind dat zij droeg? Zelfs al zou zij het vergeten, Ik vergeet jou nooit. Ik heb je in mijn handpalmen gegrift.” (Jesaja 49)** Of **Psalm 131: “Ik heb rust gevonden, als een kind, in de armen van mijn moeder.”** En **Jesaja 66: “Zoals een moeder haar kind troost, zo zal ik jullie troosten.”** Beamer

Mooi hé?

Zomaar een paar teksten. En er zijn meer voorbeelden van.

Mijn br/zus, meer dan een moeder is God.

Hij houdt van jou als een vader en een moeder tegelijk.

Ook wanneer je zijn wegen niet begrijpt…..

Ik las eens een verhaal over Michelangelo. (Plaatje)

De beroemde kunstenaar was bezig een beeld uit een groot blok steen te hakken.

Zijn hond keek toe.

Die zag alleen de harde slagen van een hamer.

Steensplinters vlogen in het rond.

Vanuit het perspectief van de hond leek het een zinloze bezigheid.

Geweld tegen een steen.

Meer niet.

Maar Michelangelo zag iets wat die hond niet zag.

Hij zag het kunstwerk dat verborgen zat in dat blok.

En elke klap met de hamer bracht dat kunstwerk een stap dichterbij.

Zo ervaren wij soms de mokerslagen op ons leven.

Als we klappen krijgen.

We voelen de pijn. We zien de brokstukken.

En begrijpen niet wat er gebeurt……

Maar God overziet het geheel.

Hij is de grote kunstenaar!

En de grote Kunstenaar is met je bezig.

Hij vormt. Hij schaaft. Hij herschept en vernieuwt.

En werkt zo toe naar iets dat wij nu nog niet kunnen overzien.

En niet zien vraagt vertrouwen.

Kinderlijk vertrouwen.

Dat God doet wat Hij heeft beloofd.

Want Zijn nieuwe wereld is in wording.

En als kind mag je weten: Mijn Vader vergist zich niet.

Mijn Vader laat niet los wat zijn hand begon.

Mijn Vader zal zijn werk voltooien.

Laten we bidden om geloof dat zingt:

Dat kinderlijke vertrouwen dat zegt: “Heer, wijs mij Uw weg en leid mij als een kind, dat heel de levensweg, slechts in U richting vindt.

Als mij de moed ontbreekt, om door te gaan,

troost mij dan liefdevol en moedig mij weer aan”. **(Plaatje)**

Amen.

Laatste overzichtsdia